

Εἰ ἢ μὴ, πείθει] Ex Græco Scholiaste suspicor legendum μὴν pro μὴ ἐν. Si, inquit, statim non accurritis huc & succurritis, faciam ut vinceti crassis compedibus nihil omnino habeatis ad edendum. Sic autem Æschylus Agamemnone, ἀλλ' ὁ δ' ἄρ' ἄλλ' ἄρ' ἄλλ' ἄρ' (malè κώμῳ legebatur ante correctionem Iosephi Scaligeri) λιμὸς σῴσιμος μαλ' ἄλλ' ἄρ' ἐπόψῃ, vbi σκότῳ pro tenebrico carcere dictum est, Et Pacuvius in Dulorestes, (censente divino coniectore eodem Scaligero) dixit tenebrica lacerabo fame clausum, & fatigans artus torto distraham.

A Θείων ἢ φόρον.] Hæc folia vt lauri, in ignem posita crepitant, & locum dedere Prouerbio per hunc senarium, πολλῶν ἐγὼ θρίων φόρους ἀπὸ κίονα, in eos qui interminari solent & tumultuari ventoso & inani conatu. Δρακοντίδῃ.] Tractus à seruis Philocleon, qui ritat, & Cecropa vrbis conditorem inclamat qui διφύης fuisse perhibetur, & pedes in serpentem desinentes habuisse. Propterea ludie Aristophanes & iocatur in nomine Δρακοντίδου qui & serpentis naturam designat, & eo tempore hoc nomine vocatū reum quædam antea vidimus.

Οὐς ἐγὼ δίδαξα κλάειν τέτταρ' ἐς πλὴν χοίνικα,
Χο. Εἶτα δ' ἦτ' ἔ πολλ' ἔνεσι δεινὰ τῷ γήρα κακὰ
Δηλαδὴς καὶ νῦν γε τούτῳ, τ' παλαιὸν δεασοίτω
Πρὸς βίαν χειροῦσιν. ἔδεν ἴδῃ πάλαι μεμνημένοι
Διφθερόν. καὶ ξωμίδων, ἀδ' οὐδ' ἄνωγ' ἡμπο-

Quos ego in chænice luctus instruebam ad quatuor.

C H. Heu senectus quanta secum quotq̄ fert incommoda

Vt vir iste sat probarit, quem senilem serui herum

Vireprehendunt, mente eorum prisca fluxit gratia

C Pænnularum, pelliumq̄, præstinans quas his dedidit

Pileosq̄ indulisit, & dum dura hiems fouit pedes

Ne rigor te ataret acris, sed pudore lumina

Cassa sunt: socciq̄, prorsus exciderunt pristini.

P H. Tunc iam missurus es me? dic bipes nequissime

D Nec recordaris quot vnas te crepentem repperi

Atq̄, agresti vincetum oliua verberari fortiter,

Vt propè esses inuidendus: propter hæc ingratus es,

Sed prius quam natus adsit, mitte tu me, tuq̄, me.

C H. Propter hæc mox haurietis splendide pænnas graves,

Vt sciatis qualibus sint pradii isti moribus

E Acriter iusti, senesq̄, qui vident nasturtia.

B D. Xanthia, feri feri inquam, pelle vespas è domo.

X A. Hoc ago ipsum, sed tu adure plurimum futurum excitans.

Καὶ κνωᾶς. καὶ αὖ πόδας χειμῶν ὄντ' ὦφέλει.

Ὡς τε μὴ ῥιγῶν γ' ἐκάσπ'· ἀλλὰ τούτοις γ' ἐκ ἐνι

Οὐδ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἀδῶς ἴδῃ παλαιῶν ἐμβάδων.

Φι. Οὐκ ἀφήσθεις ἐδὲ νυκί μ' ὦ κάκισον θνητόν,

Οὐδ' ἀναμνηθεῖς ὄτ' ἄρ' ἔσθ' ἄν βόξεις κλέπτοντά σε,

Προσαγαγῶν πρὸς πλὴν ἐλάμιν, ἔξέδειρ' εὖ καὶ δεικῶς.

Ὡς σε ζήλωτ' ἔδῃ; σὺ δ' ἀχαρίστος ἦσθ' ἀεὶ;

Αλλ' ἀνέε με καὶ σὺ καὶ σὺ, πείν' τ' ἦδ' ἐκδραμείν.

Χο. Ἀλλὰ τούτων μὲν τάχ' ἡμῖν δώσετον καλλιὸν δίκλω.

Οὐκέτ' ἐς μακρὰν· ἴν' εἰ δ' ἦσθ' οἷόν ἐς' ἀνδρῶν ξόπος.

Ὄξυθύμων καὶ δικαίων καὶ βλεπόντων κάρδαμα.

B δε. Παῖε. παῖ ὦ Ξανθία αὖν σφῆκας ἀπὸ τ' οἰκίας.

Ξαν. Ἀλλὰ δρῶ τέτ' ἀλλὰ καὶ σὺ τύφε πολλὰ τῷ καπνώ.

Σχ. Οὐς ἐγὼ δίδαξα] μὴ ποιεῖτε παροιμιᾶν ἀντιπρὸς εἰπεῖν πέθειν & διαρτίζειν, κλάειν εἶπεν. Ες πλὴν χοίνικα] ὅτι καὶ ἐς πλὴν χοίνικα τέσσαρες μεγάλοι ἄρτοι γίνονται. μικροὶ ἢ ἄν ὦν ἢ αὐτοὺς ἐπισημαίνει παλαιᾶς εὐεργεσίας δὲ τούτων αὐτὸς ὡς μαστιγίας καὶ ἀνδραποδῶδες ἐλέγχει, οὐ γὰρ μόνον τῷ μέτρον, ἀλλὰ καὶ τῶς πείθειας σημαίνει τὸ ὄνομα.

BISETVS. Πόλλ' ἔνεσι δεινὰ] Ἀντιφάνης ὁ Καρύσιος περὶ τῶν γήρας κακῶν αὐτὰ λέγει, ἀ καὶ γλυκύτατα, καὶ ἀξιολογώτατα.

Πρὸς γὰρ τὸ γήρας, ὡς περ' ἐργασίειον, Ἀσπανά τὰν θρώπεια προσφοιτᾶ κακὰ. καὶ τὸ γήρας ὡς περ' ἑωμός ἐστι κακῶν.

Πάντ' ἐς' ἰδεῖν εἰς τῶ κατὰ σφαιρογότα.

CHR. Δίδαξα κλάειν] Voluerat non κλάειν, sed σέπτειν & διαρτίζειν, Tamen ambigua significatio τ' χοίνικος qua & notantur pedicæ & mensura sextarij, facit vt non malè existimem seruis exprorari vetera beneficia tanquam ingratis, vt hinc eos μαστιγίας & ἀνδραποδῶδες significet.

porro in Chænice mensura quatuor magni panes pinfebantur, octo parui. Fortassis autem hæc verba οὐς ἐγὼ δίδαξα Prouerbum fuit, Quos, inquit, docui farinas pinfero & coquere. Mox verò post κατὰ distingo cum interrogatione & lego δῆλα δὴ. Atticè pro δῆλον.

Σχόλια. Καὶ ξωμίδων.] ἰμάτια δουλικὰ καὶ ἑτερομάχαλα. Καὶ κνωᾶς] τῆς κνωᾶς περικεφαλῆας πρὸς τὸ ὄμβρον ἐχρῶντο. καὶ ἐν Νεφέλαις ὁ περισβύτης τ' ὄμβρον φοβοῦμενος. τὸ δὲ μὴ κνωῶν οἴκοθεν ἐλθεῖν ἐμὲ τ' κακοαἶμον ἔχοντα. Ὡς μὴ ῥιγῶν.] ἐντὶ τῶ ῥιγῶν. θάλειον δὲ τούτο κατακρατήσαν κατὰ Ἀθηνοῖς. τοὺς βότρυς κλέπτοντα.] ὡς παλαιῶν ἀναμνησκῶν αὐτ' εὐεργεσιῶν, κατὰ πλὴν ἑσπέριαν, ἀκίαν εἰς αὐτ' γινόμενον λέγει, θεικνὺς καὶ ἐν τούτῳ τὸ σκληρόν αὐτὰ. Ἀλλὰ τούτων μὲν.] ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τούτων ἢ δυνῶς χωρεῖς τοῦ ν ἀντὶ τοῦ οὔτοι. Κάρδαμα] ἡ γῶσι δειμύτατα. τοιαῦτα γὰρ τὰ κάρδαμα. τύφε δὲ καὶ ὡν δίνωκε, ὁ γὰρ καπνὸς δίνωκε τῶς μελίτας & τῶς σφῆκας.